BEDA VENERABILIS
Österreich, 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26108
Copyright: Admont, Benediktinerstift

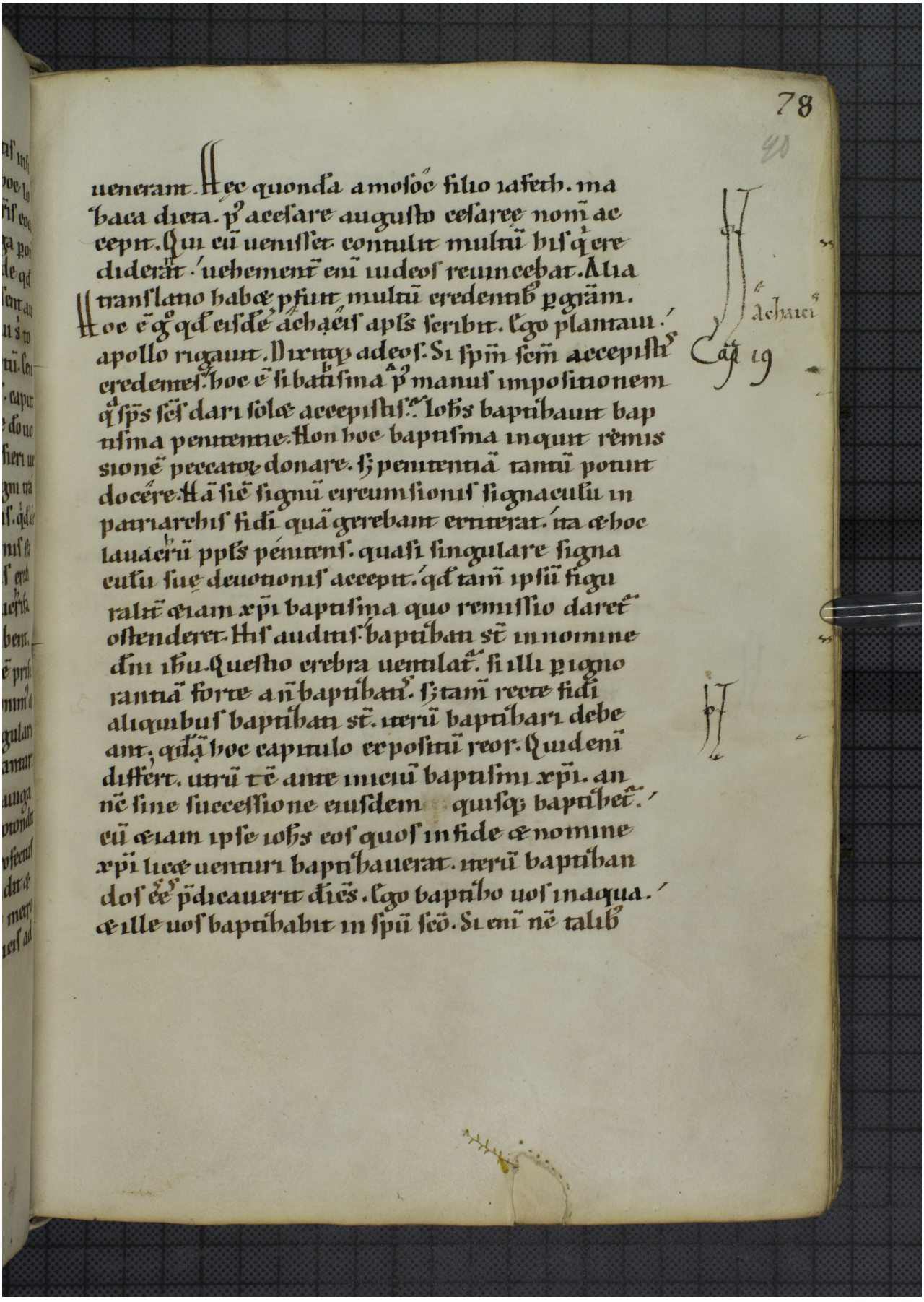

uenerant. Hec quondam a mosoc filio iafeth. ma
baca dicta. p̄ acesare augusto cesaree nom̄ ac
cepit. Qui cū uenisset contulit multū his q̄ cre
diderant. uehement̄ enī iudeos reuincebat. Alia
translatio habet pfuit multū credentib̄ p grām.
Hoc ē g̃ qd̄ eisdē achaicis apl̄s scribit. Ego plantaui.
apollo rigauit. Dixitq; ad eos. Si sp̄m sc̄m accepistis
credentes. hoc ē si baptisma p̄ manus impositionem
q̄ sp̄s sc̄s dari solet accepistis. Iohs baptizauit bap
tisma penitentie. Non hoc baptisma inquit remis
sionē peccatorū donare. s; penitentiā tantū potuit
docere. Nā sic̄ signū circumsionis signaculū in
patriarchis fidi quā gerebant extiterat. ita et hoc
lauacrū ppl̄s penitens. quasi singulare signa
culū sue deuotionis accepit. qd̄ tam̄ ipsū figu
ralit̄ et iam xp̄i baptisma quo remissio daret̄
ostenderet. His auditis baptizati st̄ in nomine
d̄ni ihu. Questio crebra uentilat̄. si illi p igno
rantiā forte a n̄ baptizati. s; tam̄ recte fidi
aliquibus baptizati st̄. iterū baptizari debe
ant; qd̄ā hoc capitulo expositū reor. Quid enī
differt. utrū tē ante iniciū baptismi xp̄i. an
nc̄ sine successione eiusdem quisq; baptizet̄.
cū et iam ipse iohs eos quos in fide et nomine
xp̄i licet uenturi baptizauerat. iterū baptizan
dos ēē p̄dicauerit d̄ic̄s. Ego baptizo uos in aqua.
et ille uos baptizabit in sp̄ū sc̄o. Si enī nc̄ talib̄

achaici
Cap 19